

Driemaandelijks

DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUREN

P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

EMILE ZOLALAN, 30 - SCHAARBEEK

Tel. : 16.00.73

Veertiende jaargang - n° 3

September 1960

Onze Algemene Vergadering te Merchtem op 12 Juni 1960

Zoals in ons laatste bulletin van mei jl. werd gemeld, had onze algemene vergadering plaats te Merchtem op Zondag 12 juni.

De afdelingen Luik en Gent bereikten rechtstreeks de Markplaats te Merchtem, terwijl Brabant, Antwerpen, Henegouwen en West-Vlaanderen verzamelden aan de uitgang van het Noordstation, langs de zijde van de Vooruitgangstraat.

Van 9 uur af namen talrijke kameraden, vergezeld van hun echtgenoten, plaats in de prachtige autocars, die te half tien stipt naar Merchtem vertrokken.

Te 10 uur waren al de ontmiijners op de Grote Plaats te Merchtem aangekomen, waar ze werden ontvangen door kameraad VAN LIERDE, omringd door de leden van de « Bescherming der Burgerbevolking ».

De Koninklijke Harmonie Ste Cecilia, die een zeer groot aantal muzikanten telde, wachtte de aankomst van onze federale voorzitter af.

Te 10 uur 20' werd onze Voorzitter Generaal SEVRIN op klaoengeschal onthaald en zette de stoet zich onmiddellijk in beweging.

Aan het hoofd van de stoet stapte de Kon. Harmonie Ste Cecilia, dan volgden de vlaggen van de ontmiijners en van de plaatselijke vaderlandlievende verenigingen. Hierna kwamen de leden van de Beheerraad, de ontmiijners en hun families, alsook vele sympathisanten, waaronder dhr de RONNE, voorzitter van de Frans-Belgische Vriendenkring en dhr de

BLAAUW, voorzitter van het comité der Herinneringsvlam aan de Franse Onbekende Soldaat.

Een eerste halte werd gehouden ter hoogte van het gemeentehuis om aldus de heren Burgemeester en Schepenen toe te laten zich bij de stoet aan te sluiten.

Talrijke vlaggen wapperden aan de gevels der huizen en de bewoners sloegen de stoet met veel sympathie gade.

GODSDIENSTIGE PLECHTIGHEID.

Aan de kerkdeur werd Generaal SEVRIN door de Eerw. Heer Pastoor van Merchtem opgewacht en tot in het hoogkoor geleid, waar hem een bidstoel was voorbehouden. De gemeentelijke overheden en de ontmiijners namen plaats in de kerk, terwijl de vlaggen de beide zijden van het koor versierden. Daarna werd een hoogmis gezongen ter nagedachtenis van onze Doden. Te 11 uur 40' nam de godsdienstige plechtigheid een einde.

PLECHTIGHEID AAN HET DODENGEDENKTEKEN VAN MERCHTEM.

Steeds voorafgegaan van de Kon. Harmonie Ste Cecilia zette de stoet zich opnieuw in beweging. De Eerw. Heer Pastoor van Merchtem kwam de gemeentelijke overheden vervoegen. Een indrukwekkende stoet begaf zich naar het Dodengedenkteken. De vlaggen werden naast het monument opgesteld

en midden een roerende stilte legde onze federale voorzitter een prachtige bloemenruiker neer aan de voet van het gedenkteken. Deze korte, maar indrukwekkende plechtigheid werd besloten met het Vaderlands lied, op perfecte wijze uitgevoerd door de Harmonie Sinte Cecilia.

Onder het spelen van een vrolijke stapmars trok men daarna naar de brouwerij Martinas. Ondertussen werden de leden van de beheerraad op het gemeentehuis ontvangen, waar hun de erewijn werd aangeboden. Generaal SEVRIN voerde het woord in het Nederlands en drukte zich als volgt uit :

Heer Burgemeester,

Gevolg gevend aan de zo vriendelijke uitnodiging van kameraad VAN LIERDE, die een der onzen was in 1945 en hiervan een trouwe herinnering bewaarde, besloot de Federatie der Ontmijners van België haar jaarlijkse algemene vergadering te Merchtem te houden.

VAN LIERDE vroeg U de toelating en U hebt hem onmiddellijk uw steun en deze van het gemeentebestuur verleend, ten einde van deze vergadering een ware Ontmijnersdag te maken.

Wanneer we deze morgen te Merchtem aankomen hebben we onmiddellijk een warme sympathie vanwege de bevolking gevoeld. En nochtans hebben onze ontmijners, tijdens de uitoefening van hun gevaarlijke opdrachten, te Merchtem geen grotere activiteit aan de dag gelegd dan elders.

Wel is waar zijn onze ploegen meer dan eens in uw gemeente verschenen om gevaarlijke ontplofingstuigen weg te nemen, die hier zoals overigens in gans België door de vijand werden achtergelaten.

Daar Merchtem, in zoverre ik weet, geen zware bombardementen heeft gekend en het toneel niet is geweest van zware gevechten, was de aanwezigheid van de ontmijners hier slechts van voorbijgaande aard.

Indien dus uw bevolking ons onthaalt op zulke warme sympathiebetuigingen, is dit te danken aan U en het gemeentebestuur, die onze komst hebt voorbereid. We danken U hiervoor van harte, Heer Burgemeester, alsook het gemeentebestuur en de bevolking. We zullen steeds een aangename en erkentelijke herinnering aan deze ontvangst bewaren.

Daarna sprak de burgemeester, eerst in het Nederlands, vervolgens in het Frans. Hij dankte Generaal SEVRIN voor zijn vleiende woorden. Hij achtte zich gelukkig de ontmijners te mogen ontvangen in zijn gemeente, waarvan de huidige faam bijzonder te wijten is aan de fabricatie van het alombekende bier Ginder-Ale.

Daarop verlieten de leden van de beheerraad het gemeentehuis om zich te begeven naar de brouwerij Martinas, waar de algemene vergadering plaats vond.

BEZOEK AAN DE BROUWERIJ MARTINAS-GINDER-ALE.

De brouwerij Martinas-Ginder-Ale is een uitgestrekt modern gebouwencomplex. Alles ligt, helaas, op deze Zondag stil. De voornaamste zaal is omringd door een verhoogde galerij, vanwaar het mogelijk is al de ingewikkelde machines na te gaan, die van de brouwerij Ginder-Ale een der voornaamste van Europa maken voor de verkoop van bier in flessen.

Alles gebeurt er automatisch : vullen, van een capsule voorzien, etiketten aanbrengen, in bakken zetten, laden, enz... Dagelijks worden alzo ongeveer 500.000 flessen gereed gemaakt.

De aanwezigen stelden klaarblijkelijk veel belang in al deze installaties, maar het is klaar dat ze onmiddellijk nog liever overgingen tot het proeven van dit koningsbiertje. Ook werd de drankzaal in aller haast overrompeld.

Het lokaal is prachtig en iedereen kan plaats nemen, waar hij wil. In snel tempo wordt het bier geproefd... de ene fles volgt de andere op en weldra waant men zich op een Breugheliaans feest... Onze kameraad VAN LIERDE en zijn personeel doen al het mogelijke om de dorstigen te laven. Nochtans dient gedacht aan de algemene vergadering en met moeite kunnen enkele tafels opgesteld worden om de beheerraad te laten zetelen.

DE ALGEMENE VERGADERING.

Onder oorverdovend rumoer werd de vergadering geopend. Tevergeefs rinkelde de bel om de kalmte te herstellen. En midden een betrekkelijke stilte kon de Voorzitter het woord nemen. Eerst in het Nederlands, daarna in het Frans richtte hij zich tot de vergadering.

Dames en Heren,

Zoals het sinds jaren het gebruik is, gaat onze eerste gedachte op de drempel van deze Algemene Vergadering naar diegenen waarvan wij ons voorgenomen hebben trouw de nagedachtenis te bewaren.

Aan de herinnering van diegenen onder ons, die op de mijnvelden bleven, voegen wij die van de makkers die dit jaar overleden zijn, een tiental ongeveer.

Zoals ieder jaar heeft een afvaardiging van onze Verbodering bloemen gelegd op het graf van onze dierbare en steeds betreunde vriend, Majoor PORREWIJCK, die gedurende lange tijd uw korpsoverste was.

In deze hulde willen wij al de overledenen van de ontmiijngsdienst betrekken.

« Je vous demande d'observer à leur mémoire une minute de silence. »

Ik vraag U, te hunner gedachtenis een minuut stilte te bewaren.

Wij groeten hier ook de nagedachtenis van Louis BUELENS, zoon van de ontmijner Charles Buelens. De onderluitenant-vlieger Louis BUELENS vloog einde januari 1960 boven Holland, als zijn vliegtuig defect had en een zijner motoren stil viel. De lusterpost van Eindhoven meldde hem dat hij zich boven de stad bevond en vroeg hem af te zwenken om in geval van neerstorten de stad te vermijden.

Koelbloedig voerde hij deze beweging uit, doch ongelukkig was hij te laag gekomen om zijn valscherm nog normaal te doen werken. Hij is gevallen om vernieling en mensenlevens te besparen.

Maar hij stierf als een held en wij hernieuwen hier aan Mevrouw en onze vriend Charles Buelens onze innige deelneming en rouwbeklag.

We houden dit jaar onze algemene vergadering te Merchtem. De keuze van deze gemeente werd ons niet ingegeven door het feit dat de Ontmijners hier meer dan elders bedrijvig waren. Merchtem werd, in zoverre we weten, niet getroffen door hevige bombardementen, noch was de plaats van zware gevechten. We zijn naar hier gekomen om te beantwoorden aan de zo vriendelijke uitnodiging van een onzer trouwste en meest toegewijde leden, makker VAN LIERDE.

Merchtem is de zetel van een brouwerij, die een belangrijke plaats inneemt in het consortium der brouwerijen van het land en een bekend bier brouwt, waarvan ge de smaak en het gehalte hebt kunnen waarden.

Makker VAN LIERDE bekleedt er de belangrijke post van meester-brouwer. Onder zijn flinke leiding hebt ge deze ruime inrichting bezocht. Maar... VAN LIERDE is niet alleen brouwer. Hij gaat er ook fier op dat hij ontmijner is geweest. Hij was namelijk onder-officier in het eerste Ontmijnersbataljon, na in de weerstand een voorname rol te hebben gespeeld. Hij is aanwezig op al onze belangrijke manifestaties en vergaderingen; hij was te De Panne en te Stavelot, te Luik en te Charleroi. Hij kent al de gedenktekens, zowat overal opgericht, zowel in Vlaanderen als in Wallonië. Wanneer ge tijdens uw zwerftochten een nederige bloemenruiker ontwaart aan de voet van een onzer monumenten, moogt ge zeker zijn dat VAN LIERDE daar is voorbij gekomen. VAN LIERDE vergeet niet en voor ons is hij het voorbeeld van de oud-ontmijner, een getrouw lid dat de belangen van onze Verbroedering ten zeerste behartigt.

Daarom hebben we gaarne gevolg gegeven aan zijn uitdrukkelijke wens om de ontmijners in zijn schone gemeente Merchtem verenigd te zien. We danken zeer hartelijk het bestuur van de Brouwerij, dat te dezer gelegenheid zijn lokalen zo welwillend te onzer beschikking stelde.

Zolang we onder de wapens waren hebben we steeds meer en meer gestreefd naar kameraadschap, solidariteit en broederlijkheid. Deze stelregel zullen we ook in vreedstijd toepassen ten bate van onze vrienden-ontmijners, die we steeds met veel plezier terugzien. Dit is voorzeker een der doeleinden van onze machtige Verbroedering. We hebben er echter nog andere.

Solidariteit immers betekent wederzijdse hulp om de kommer en het verdriet van hen, die ons dierbaar zijn — nl. onze invaliden, weduwen en wezen — te beletten of ten minste te verminderen. Nooit doen onze leden, die momenteel in nood verkeren, te vergeefs een beroep op ons. Altijd zullen onze weduwen bij ons een daadwerkelijke steun vinden en onze wezen zullen steeds het voorwerp utmaken van onze grootste bekommernissen.

Onze financiële middelen zijn gelukkig nog niet uitgeput. Daarom geven we, na onderzoek, een mild gevolg aan de aanvragen om geldelijke tussenkomst wat betreft studies, uitrusting, verplaatsing, huisvesting, wanneer de kosten niet gedekt worden door organismen, die over officiële toelagen beschikken.

Eens te meer zetten we de weduwen en de voogden van onze wezen aan eerst voor de studietoelagen een beroep te doen op de officiële diensten, waarvan de burelen gevestigd zijn Luchtvaartkaai te Brussel.

We gaan steeds voort een toelage uit te keren aan onze wezen bij hun Plechtige Communie. Onlangs hebben we beslist eveneens een huwelijgstoe-lage te voorzien. Bovendien wordt, indien nodig, een geboortepremie uitbetaald voor de kinderen van onze wezen. De medische en pharmaceutische zorgen worden terugbetaald door het N.W.O.I., Flageyplaats te Elsene.

De toelage bij overlijden, reeds enkele jaren ten voordele van onze leden ingevoerd, werd overal met de meeste erkentelijkheid aanvaard.

Dit zijn de beslissingen, die werden getroffen en toegepast op het gebied, waarop wij alleen, die uw vertrouwen genieten, het initiatief namen.

Voor onze andere eisen strijden we verder.

Bij de behandeling van het wetsontwerp strekkende tot vaststelling van de rechten der oorlogsinvaliden 40-45 in verband met de toekenning van de anciënniteitsbonificaties en de uitbreiding van de titel van oorlogsinvaliden 1940-45 tot de invalide uit de mobilisatie, hebben we getracht ook deze vergoedingen van toepassing te maken op de invaliden-ontmijners, die kwetsuren opliepen na 8 Mei 1945 en tot 15-6-1949.

De C.E.S.A.C. wendde ook stappen aan om aan de ontmijners van 1940 de titel van krijgsgevangene toe te kennen.

Andere punten werden aan de hogere overheid voorgelegd, nl. de toekenning aan de weduwen van een ridderorde met palm opdat de hieraan verbonden rente overdraagbaar zou worden. Insgelijks werd

gevraagd de in ontmiijningsdienst doorgebrachte tijd dubbel te laten tellen voor het pensioen en dit tot op 15 Juni 1949.

Nogmaals willen we, volgens de van kracht zijnde wettekst, de tijd die dubbel telt voor het pensioen, nader omschrijven :

- de periode, tijdens welke de gevangen ontmiijners van 1940 werkelijk aan ontmiijning deden onder Belgisch bevel ; de uiterste grenzen van deze periode zijn 1 Juni 1940 en 11 augustus 1941 ;
- de bezettingsperiode, gedurende dewelke de leden van de Ontmiijningsdienst hun activiteit onder Belgisch commando uitvoerden, hetzij tussen 15 Augustus 1941 en 15 September 1944 ;
- de periode tussen 4 september 1944 en 30 september 1945, die voor iedereen telt en dit vanaf de inschrijvingsdatum op het Ministerie van Landsverdediging.

Men is voornemens de leeftijdsgrens van 56 jaar op 61 jaar te brengen voor de militairen van ondergeschikte rang, hetgeen voor onze ontmiijners, die op latere leeftijd in dienst traden een voordeel van vijf jaar zou betekenen. Er dient nochtans opgemerkt dat deze wijziging geen afbreuk doet aan het recht op pensioen na 20 dienstjaren. Dus staat het iedere ontmiijner vrij, vooraleer hij 56 of 61 jaar oud wordt, vrijwillig met pensioen te gaan, op voorwaarde nochtans dat hij 20 jaar werkelijke dienst telt.

Hij, die verplicht is de dienst te verlaten, wegens lichamelijke ongeschiktheid al dan niet voortspuitend uit hoofde van de dienst, heeft ook recht op zijn pensioen na 10 jaar dienst.

Melden we ten slotte dat een wetsontwerp ter behandeling ligt, waarbij voor de gereformeerde militairen of voor hen, die de dienst verlaten met een klein pensioen, het genot van de werkloosheidsvergoedingen en de voordelen van de ziekenkas voorzien worden, dit om hun de mogelijkheid te vergemakkelijken voor een betrekking in het privé-bedrijf. Alhoewel onze militaire en zelfs burgerlijke werklieden worden beschouwd als militairen voor de herstellpensioenen en voor andere voordelen, uit hoofde van de oorlog en van hun dienst bij de ontmiijning, vernemen we dat, volgens de aangenomen tekst van de wet op de anciënniteitsvergoedingen en de «tijd»-bonificaties, ze nochtans van deze voordelen verstoken blijven omdat de tekst, naar de letter opgevat, slechts spreekt van militairen. Welnu, daar we toentertijd aan de wet op de herstellpensioenen een aanvullende tekst hebben doen aanbrengen, waardoor de belanghebbenden klaarder werden bedoeld, schijnt zulks ook nu noodzakelijk om hun voldoening te geven. Ook zal de eerstvolgende dagen het nodige in die zin gedaan worden.

Het reglement van 1932, waarbij de rechten op vergoedingen enz. bepaald worden, zegt in artikel 294 dat « de activiteitswedde behouden blijft tot de maand (inbegrepen) van het terugbrengen op vredesvoet van het leger voor de weduwen en kinderen van de bezoldigde militairen, door de vijand gedood of overleden aan verwondingen uit hoofde van de krijgsverrichtingen opgelopen. »

Deze kwestie bleef gedurende meer dan vijftien jaar hangend en kreeg onlangs eindelijk haar beslag voor de rechtbank. Trouwens, het Ministerie van Landsverdediging maakte aan de pers een nota over, die de belanghebbende weduwen toelaat hun aanvraag te richten tot dit Ministerie, Financiële Dienst, Dailly Kazerne, te Brussel.

Maar hier krijgt men nogmaals de indruk dat de weduwen van de gedode ontmiijners van dit voorrecht uitgesloten zijn, daar de desbetreffende nota slechts de weduwen vermeldt van de militairen, die gedurende de achttiendaagse veldtocht sneuvelde.

Nochtans bedoelt het Reglement insgelijks de militairen, die stierven aan opgelopen verwondingen ten gevolge van de vijandelikheden. Anderzijds schijnt het dat de belanghebbende weduwen het pensioen van oorlogsweduwe met deze wedde zullen mogen cumuleren, zodat ze tot op 15 februari 1946, uiterste datum door het Ministerie vastgesteld, het verschil tussen de wedde en het overlevingspensioen zullen trekken, hetzij ongeveer 50 % van de desbetreffende wedde.

Maar daarvoor zou men ook aan de weduwen van de ontmiijners, die buiten de 18 dagen vielen, dit voordeel moeten toekennen. Deze weduwen zijn meer dan honderd in getal. Ook zullen we binnen enkele dagen hieromtrent het nodige doen.

Onze kameraden beroepsmilitairen werden enigszins gealarmeerd door het bericht waarbij ze verplicht worden zich aan te melden op de Wervings- en Selectiedienst, wanneer ze bij het einde van hun verbintenis een nieuwe indiensttreding willen aangaan. Het is mogelijk dat ze voor een andere eenheid worden aangeduid, daar de qualificatie « ontmiijner » niet bestaat in de nomenclatuur van de functies bij het leger. We hebben in dit verband een onderhoud gehad met de huidige Korpsoverste, die zich daadwerkelijk met de zaak heeft beziggehouden. Uit het contact dat Luitenant-Kolonel DAUTEL had met de Wervingsdienst blijkt het dat de in de huidige omstandigheden normale formaliteiten voor « qualificatie » en reformering bij het Leger niet van aard zijn om zorgen te baren. De Dienst van het Klein Kasteeltje zal, behoudens klaarblijkelijke onmogelijkheid, de feitelijke toestand vooral van de ouderen eerbiedigen. In dit opzicht werd ons het recent geval van korporaal LARDINOIS van de afdeling Luik geciteerd, die algehele voldoening bekwam.

Onze afdeling Luik, die eertijds een geringe activiteit kende, is in volle heropbloei, dank zij de on-

verpoosde werking van zijn comité en in het bijzonder van onze vriend LINOTTE. Voor het ogenblik telt deze afdeling ongeveer 50 leden. Ik wens dit comité van harte geluk en verheug me hierover met U allen.

Ten slotte breng ik een warme hulde aan onze vrienden, die alles in het werk stelden om van deze dag een ware Ontmijnersdag te maken. Ik wens dat onze latere algemene vergaderingen even broederlijk zullen verlopen en een even flinke opkomst zullen kennen.

Ik dank ook al degenen, die me in mijn taak bijstaan en ze helpen verlichten.

Na deze vergadering gaan we samen aanzitten aan een rijkgevolde tafel, verheugd omdat we weer eens bij elkaar zijn.

Gij zult een aangename herinnering aan deze dag bewaren en komt zeker een volgende maal terug. Een onzer zeer trouwe leden deed ons volgend voorstel : Waarom zouden we onze algemene vergaderingen niet beleggen in een localiteit, waar de ontmijners aan het werk zijn geweest ? Dat zou voor hen een gelegenheid zijn om weer in betrekking te komen met de bevolking, die deze periode van gevaar en beproeving heeft meegeleefd en toentertijd haar sympathie en erkentelijkheid aan de ontmijners betuigde.

Aan U over dit voorstel eens na te denken. Spreek er eens over in uw afdeling en uw plaatselijke voorzitters zullen ons voorzeker uw overwegingen hieromtrent overmaken.

De toespraak van Generaal SEVRIN werd op daverend applaus onthaald. Kameraad VAN LIERDE nam de korte onderbreking te baat om nieuwe flessen Ginder-Ale op de tafels te zetten ter beschikking van iedereen.

Majoor SAMYN herhaalde in het Nederlands de redevoering van Generaal SEVRIN.

Het zoet Merchtens biertje werkte reeds op de gemoedstoestand van enkele ontmijners en de krachtadige tussenkomst van onze secretaris BAENTS was nodig om de stem van de redenaar hoorbaar te maken.

VERSLAG VAN DE SECRETARIS-SCHATBEWAARDER.

De financiële toestand van de Verbroedering werd uiteengezet door onze secretaris-schatbewaarder BAENTS. Kameraad VAN CLEVEN vroeg ophelderingen inzake de post « Debet-saldo ». De schatbewaarder beantwoordde deze vraag en het incident werd voor gesloten verklaard.

Kapitein Cogneau bracht hulde aan de pioniers van de Verbroedering en kameraad BERTRAND be-

dankte hem voor de vriendelijke woorden die te zijnen opzichte werden uitgesproken.

De ondervoorzitter van de afdeling Luik, O. Linotte, dankte eveneens generaal SEVRIN voor de lof, die hem en zijn afdeling werd toegezwaaid. Hij stelde voor de eerstvolgende algemene vergadering te Luik te houden.

VERSLAG VAN DE COMMISSARISSEN - TOEZICHTERS EN ONTLASTING AAN DE BEHEERDERS.

Het verslag van de commissarissen-toezichters alsook de te geven ontlasting aan de beheerders gaven geen aanleiding tot bespreking en werden eensgezind aangenomen.

STATUTAIRE VERKIEZINGEN.

De statutaire verkiezingen brachten een lichte wijziging mede in de samenstelling van de beheerraad.

De hiernavolgende uittredende en herkiesbare beheerders werden bij eenparigheid van stemmen herkozen : BERTRAND, BONMARIAGE, COGNEAU GEORGE, SAMYN en VANDERICK;

Commissarissen : ITTERS en MASSET.

Kameraad PIERREUSE, die gedurende het ganse verlopen jaar niets van zich liet horen, werd vervangen door een ontmiener sedert 1940 : onze sympathieke vriend LHOOST. Onze hartelijkste gelukwensen aan onze nieuwe beheerder.

BIJDRAGE VOOR 1961.

De beheerraad stelde voor de bijdrage voor 1961 op 40 fr. vast te stellen. Enkele aanwezige leden wensten deze te verhogen en op ten minste 50 fr. te brengen. Een referendum werd dadelijk georganiseerd. Maar het was onmogelijk zich een juist beeld te vormen van de wens der vergadering, daar dezelfde personen hun hand opstaken en voor het behoud en voor de verhoging van de bijdrage. In deze omstandigheden blijft de bijdrage voor 1961 vastgesteld op 40 fr.

GOEDKEURING VAN DE BEGROTING VOOR 1960.

De begroting voor 1960 werd bij algemene stemmen goedgekeurd. Maar de tijd dringt ; het is bijna 14 uur. Daarenboven vertoonden velen tekens van... vermoeidheid. Ook werd de vergadering daarom spoedig opgeheven en toog iedereen naar het lokaal « Concordia ».

HET DEMOCRATISCH NOENMAAL.

Het lokaal « Concordia », waar het noenmaal zou plaats hebben, is een kinemazaal van de buitenwijk.

De aangebrachte versiering kan et prachtig kader van de « Acacia's » te Chaumont-Gistoux niet doen vergeten. De tafels waren opgesteld in U-vorm om aldus ongeveer 165 genodigden in de best mogelijke voorwaarden te doen plaats nemen. Plakkaaten waren aangebracht om de plaats van iedere afdeling aan te duiden. Maar er waren veel meer deelnemers dan voorzien was. Men moest 180 personen ontvangen. Een afdeling had verzuimd het aantal deelnemers op te geven ; verscheidene andere deelnemers waren niet opgegeven... Vandaar een eerste verwarring. Het vraagstuk werd des te moeilijker omdat de Ginder-Ale reeds het temperament van sommigen had gewijzigd. Ten slotte werden de aangeduide plaatsen niet geëerbiedigd.

Alles kwam dan toch eindelijk in orde en het maal kon beginnen. De spijskaart bracht ons : een fijn soepje, een gevarieerd voorgerecht (salade, tomaten, sardinen, hesp, garnalen, gekookte ei), een schotel vlees met erwten, worteltjes, asperges en aardappelen ; ijskrem.

Iedereen was tevreden en de genodigden lieten zich de fijne gerechten goed smaken. Een zeer goede stemming heerste aan iedere tafel.

De dienst werkte jammer genoeg zeer langzaam. Daaruit volgde dat het uur, vastgesteld voor het bijwonen van een demonstratie door de « Burgerlijke Bescherming » verstreken was.

Bij het einde van het noenmaal werd onze lieflijke Meter, Juffrouw SEVRIN in de bloemen gezet na de traditionele accolade en kreeg Mevrouw VAN LIERDE eveneens een prachtige ruiker uit erkentelijkheid jegens haar man.

Het uur van scheiden naderde en onder een plassende regenvlaag bereikten de meeste kameraden de autocars, die hen naar huis zouden brengen.

Nogmaals dank aan kameraad VAN LIERDE, die de spil is geweest van deze heerlijke dag. Al de Ontmijners betuigen hem hierbij hun erkentelijkheid.

Ook zeggen we dank aan de heren MARTINAS en SCHOOFs voor de flinke ontvangst in hun prachtige instelling.

NECROLOGIE

Met leedwezen melden we U het overlijden van kameraad Frans MELLAERTS op 20 juni 1960.

De begrafenisplechtigheid had plaats in de kerk van Tervuren op 24 juni.

We bieden aan de familie van onze vriend ons innig rouwbeklag aan.

Bericht AMILPRESS nr 46 van het M.L.V. - Algemeen Bestuur van het Personeel - Directie van de Betrekkingen met de Pers.

Afschrift van het bericht Amilpress nr 46 van 31-5-60.

Dienst voor het wegnemen en vernietigen van Ontploffingstuigen.

Deze zeer nuttige, enige en zeker weinig bekende dienst, waarvan de bedrijvigheid essentieel verschilt met deze van andere korpsen, heeft tot doel het wegnemen en vernietigen van iedere munitie of ontploffingstuig, die een gevaar vormen, gezien hun ligging op het grondgebied. Daarenboven is de SEDEE belast met het prospecteren van de terreinen en de schietvelden en met het onmiddellijk vernietigen van de niet ontplofte tuigen, die door de eenheden worden gesignaleerd. Deze speciale eenheid bestaat uitsluitend uit vrijwilligers, daar de militairen niet mogen deelnemen aan de gevaarlijke opdrachten, die door de SEDEE worden uitgevoerd. De G.S. van de dienst bevindt zich te Duisburg bij Tervuren en verschillende pelotons zijn verdeeld over geheel België, om aldus een snelle tussenkomst te vergemakkelijken. Daarenboven beschikt de SEDEE over een technisch studiecencentrum, belast met het onderzoek en de verspreiding van de technische gegevens over ontploffingstuigen. Uiteraard werkt de SEDEE bijna uitsluitend ten voordele van de burgerlijke bevolking.

Sedert 1944, nl. vanaf de bevrijding van het grondgebied, heeft de SEDEE in totaal 58.667 ton springtuigen weggenomen, waarvan 58.551 ton werden vernietigd. Het aantal aanvragen om tussenkomst beliep op 1 mei 1960 60.422. Dit aantal bedroeg 345 voor de maand april 1960.

De bevolking wordt eraan herinnerd dat sommige oorlogsherinneringen zeer gevaarlijk kunnen zijn, dat men ze zo maar niet ongegeneerd mag wegdoen en dat het beter is, zelfs in geval van twijfel, rechtstreeks of door bemiddeling van de gendarmerie of de politie, een beroep te doen op de SEDEE. Verleden maand bv. heeft de SEDEE nog twee geladen obussen weggenomen die zich op de schouw bevonden in de keuken van een hoeve.

Het is waarschijnlijk dat nog talrijke personen in het bezit zijn van ontploffingstuigen, granaten, obussen enz... en zich geen rekenschap geven van het gevaar, dat ze gedurig lopen.

De ontploffingstuigen, die men vandaag aantreft, zijn niet gevaarlijker dan de dag vóór hun ontdekking, in zoverre men vermijdt ze te verplaatsen. Het werkelijk gevaar schuilt in de onwetendheid over hun werking en in de onvoorzichtigheid van nieuwsgie-

rigen en kinderen. Elementaire voorzorgen : het tuig onttrekken aan het zicht van nieuwsgierigen (een schopvol zand of fijne aarde, zachtjes opgestrooid, volstaat ; de toegang tot de gevaarlijke plaats ontzeggen, daar de dringendheid slechts wordt aangenomen voor tuigen, die zich op de openbare weg bevinden ; de politie verwittigen.

Het wegnemen der tuigen gebeurt gans kosteloos en zonder formaliteiten of last.

DE PLECHTIGHEDEN AAN DE MONUMENTEN TE BLANKENBERGE EN DE PANNE.

Zoals de vorige jaren hadden te Blankenberge en te De Panne plechtigheden plaats ter nagedachtenis van onze Doden.

Te Blankenberge begaf zich Majoor SAMYN, vergezeld van een afvaardiging van West-Vlaanderen met vaandel naar ons Dodengedenkteken, waar bloemen werden neergelegd in aanwezigheid van dhr Burgemeester en dhr Gemeentesecretaris.

Te De Panne bracht eveneens Majoor SAMYN een bloemenhulde aan ons gedenkteken, in aanwezigheid van de gemeenteoverheid.

IN DE AFDELING OOST-VLAANDEREN.

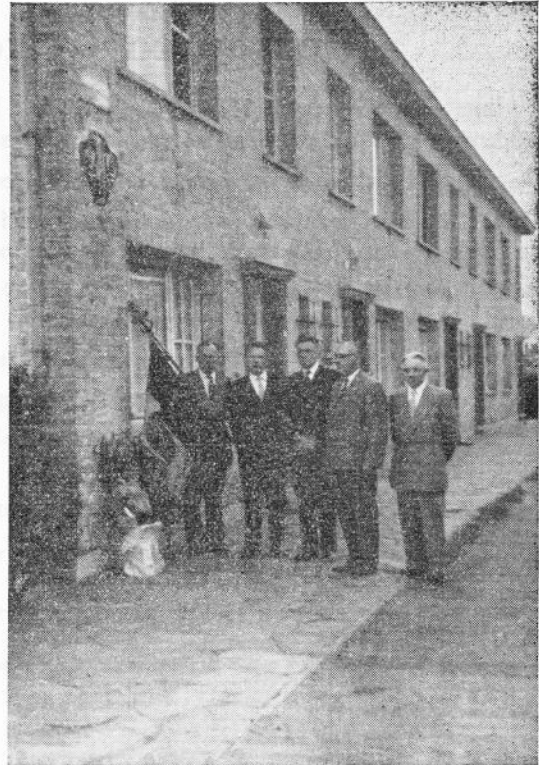
Op zondag 7 augustus jl. had te Gent een korte maar innige plechtigheid plaats in de straat die de naam der « Ontmijners » draagt.

Enkele leden waren in de Ontmijnersstraat voor het gedenkteken aldaar aangebracht ter herinnering aan onze gevallen makkers.

Te 10 uur neeg het vaandel der Ontmijners en bogen de aanwezigen eerbiedig het hoofd terwijl Makker Van Cleven een bloementuil neerlegde in naam der Sektie. Makker Van Cleven was vergezeld van de heren Maertens, vaandrig ; Van Arck, Vandercruyssen en Desmul.

Deze korte hulde aan dezen onder ons die sterven voor het Vaderland was geen uiterlijke ceremonie zonder meer, want op dit ogenblik van ingetogenheid gingen ons aller gedachten naar de Makkers die vielen op het veld van eer, naar hun weduwen, naar hun wezen, naar onze verminkten en naar hen die ziek achterbleven.

Indien het, enerzijds, een weldoende troost is te bedenken dat reeds veel werd gedaan en bekomen, gingen onze gedachten anderzijds, ook naar onze Makkers die, nà 8 mei 1945, onze rangen kwamen aanvullen en rees de vraag : wanneer zullen ook zij als oud-strijders worden erkend en, derhalve kunnen genieten van het N.W.O.S. ?

En, terzelfdertijd, dachten wij ook aan het probleem onzer wezen voor wie zich nog steeds de vraag stelt wanneer ze voorkeurrecht zullen bekomen en genieten.

Dit zijn nochtans slechts twee van de nog vele problemen en onrechtvaardige toestanden die blijven bestaan ten nadele van hen die vrijwillig hun plicht hebben gedaan zoals weinig anderen.

Want, om in vreedstijd zijn leven veil te hebben voor zijn volk en land, is er werkelijk moed nodig.

Laat ons hopen dat deze moed in een nabije toekomst zal worden erkend en de beloning niet zal uitblijven! ».

EM. VAN CLEVEN.

IN DE AFDELING BRABANT.

Zoals voorzien heeft de afdeling Brabant een nieuw lokaal gekozen. Ze zal voortaan haar maandelijkse vergaderingen, op de laatste Woensdag, houden in het café « Aux Armes des Brasseurs », Anspachlaan, 256-258 te Brussel (Beurs).

Een goede gelegenheid voor de « anciens » om met de oude tradities terug aan te knopen. We hopen dat allen in deze zo sympathieke instelling zullen aanwezig zijn op Woensdag 28 september te 20 uur.

Oproep tot onze weduwen en wezen.

Tijdens zijn jongste vergadering heeft de beheerraad besloten een oproep te richten tot onze weduwen en wezen opdat ze ons hun wensen zouden overmaken.

De beheerraad verlangt vurig te weten of er wezen zijn die wensen hogere studies te doen. Buiten de toelagen die worden uitgekeerd door de officiële organismen, is de Beheerraad vastbesloten onze wezen te helpen in het bekomen van een benijdenswaardige positie.

De Beheerraad wenst ook hun desiderata te kennen wat betreft de voortzetting van hun studies, hetzij in technische of beroepsscholen.

Hij overweegt zelfs de mogelijkheid om hen te helpen in hun nieuwe betrekking.

Onze weduwen en wezen worden bijgevolg verzocht te schrijven naar :

Majoor BONMARIAGE, Em. Zolalaan, 30, Brussel 3

ofwel naar

Dhr BAENTS, Verbroedering van de Ontmijners, Sint Jansstraat, 30, Tervuren.

Allen mogen zeker zijn dat hun aanvraag welwillend zal onderzocht worden.

Vriend Ontmijner

Zo ge verlangt dat ons programma in zijn geheel wordt verwezenlijkt, is het volstrekt nodig dat al onze oud-kameraden, die met ons de zeer gevaarlijke Ontmijningsopdrachten hebben uitgevoerd, weer lid worden van onze verbroedering.

Spreek hen dus aan. Zeg hun dat onze verbroedering nog steeds bestaat en vraag hun dat ze hun zo geringe bijdrage onverwijld storten op postrekening nr 7537.94 van de Verbroedering der Ontmijners van België, Sint Jansstraat, 30, te Tervuren.

Het is noodzakelijk dat we sterk staan om onze verzuchtingen te verwezenlijken.

We weten dat we op U mogen rekenen en zeggen U daarom.

HARTELIJK DANK